

Nemndsvedtak i sak nr. 88
Klager: NN
Innklaget: Conecto AS

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www.klagenemnda.inkasso.no

Saken gjelder: Dokumentasjon for kravet før rettslig inndrivelse ble iverksatt.

1 Saksforholdet

En faktura på kr. 1.667,80 som gjaldt et telefonabonnement hadde forfall 12. september 2002.

I følge notater gjort i det selskapet som har fordringsadministrasjon for fordringshaver, har klager den 2. oktober 2002 ringt og bedt om å få delt opp fakturaen i to. Det er notert at hun i stedet fikk betalingsutsettelse til 24. oktober 2002.

Klager betalte ikke innen 24. oktober 2002. Saken ble registrert til inkasso 2. desember 2002, og betalingsoppfordring ble sendt samme dag med betalingsfrist 16. desember 2002. Det var lagt til kr. 520 i inkassoomkostninger.

Den 31. januar 2003 ringte innklagede til klager. Klager hevdet at hun ikke hadde fått noen henvendelser fra inkassoselskapet som gjaldt den aktuelle faktura, og at kravet var ukjent.

Innklagede sendte deretter i følge egne opplysninger kopi av faktura og betalingsoppfordring, til klager den 31. januar 2003, og saken blir av innklagede fulgt opp per telefon 7. februar 2003. Klager hevdet i samtalen at hun fremdeles ikke hadde mottatt noe brev. Fakturakopien ble da sendt per e-post til klager. Den 10. februar 2003 innledet klager en dialog per e-post med fordringshaver. Hun hevdet at hun ikke hadde mottatt den aktuelle faktura tidligere og skrev at hun samme dag hadde mottatt fakturaen i posten. Hun stilte seg uforstående til fakturaen. Det er ytterligere kommunikasjon med klager per e-post.

Den 29. april 2003 sendte fordringshaver brev til klager med kopi av fakturaen og ba om at kravet ”snarlig” ble innbetalt til innklagede. Da betaling ikke var mottatt, sendte innklagede i brev datert 13. mai 2003 med forfall 27. mai 2003 gjentatt betalingsoppfordring med varsel om forliksklage. Det ble nå krevd inkassoomkostninger med kr. 1.060 og forsinkelsesrenter med kr. 191,15 slik at kravet i alt var kr. 2.918,95.

Da betaling ikke var mottatt, tok innklagede ut forliksklage ved klagers hjemting, Drammen forliksråd, den 12. juni 2003. Forsinkelsesrentene var nå oppgitt til kr. 224,63 og det ble i tillegg til inkassoomkostninger krevd saksomkostninger med kr. 1.580 slik at hele kravet var oppgitt til kr. 4.532,43. Forliksrådet berammet saken til 2. september 2003. Samme dag sendte klager faks til forliksrådet fra sin arbeidsplass i Oslo hvor hun hevdet å ha forfall på grunn av sykdom, og opplyste at legeattest ville bli oversendt. Hun møtte ikke. Forliksrådet fant at hun ikke hadde gyldig forfall, og avsa 2. september 2003 uteblivelsesdom i samsvar med påstanden.

2 Partene anfører

Klager har nå betalt det opprinnelige krav og erkjent at hun skyldte pengene. Klager bestrider imidlertid å ha vært i kontakt med noen om kravet høsten 2002. Hun hevder at hun første gang hørte om saken i januar - februar 2003. Først trodde hun det var en misforståelse oppstått i forbindelse med en tidligere dobbeltfakturering. Det var først 10. februar 2003 hun mottok fakturaen. Hun etterlyste da en oversikt over sin konto ettersom hun stadig hadde fått feil fakturaer. Hun hevder at hun mottok brevet datert 30. april 2003 først 28. mai 2003 og at hun først mottok den gjentatte betalingsoppfordring med varsel om forliksklage, som var datert 13. mai 2003, i en konvolutt poststemplett 12. juni 2003. Klager hevder det må være feil (i strid med god inkassoskikk) å ta ut forliksklage 12. juni 2003 når hun i en konvolutt poststemplett samme dag mottok varselet om rettslig pågang.

Innklagede fastholder salærkravet. Klager har ringt fordringsadministrasjonsselskapet om den aktuelle faktura 2. oktober 2003. Hun fikk betalingsutsettelse til 24. oktober 2002, og hun fremkom ikke med noen innsigelser. De øvrige brev i saken er sendt til klagers adresse i Drammen som hun har bekreftet at hun bor på. Hun mottok i hvert fall tilstrekkelig dokumentasjon for kravet 10. februar 2003 og igjen i brev avsendt 30. april 2003. Den gjentatte betalingsoppfordring med varsel om forliksklage er sendt 13. mai 2003. Det er ikke noen sammenheng mellom konvolutten som er poststemplet 12. juni 2003 og dette varsel. Det er ikke riktig at forliksklage er tatt ut umiddelbart etter varsel om rettslig pågang. Det foreligger nå en uteblivelsesdom som omfatter inkassoomkostningene.

3 Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter avtalen mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet om klagenemnda for inkassotjenester punkt 5.9, skal nemnda avvise en klage dersom "saken er eller har vært under behandling i domstolene". Det er avsagt uteblivelsesdom, og det er ikke avgjørende for avvisningsspørsmålet om dommen er rettskraftig.

Selv om en sak har vært behandlet av domstolene, kan det være sider ved den som bør behandles av nemnda. Nemnda mener at hører under nemnda å ta stilling til om klager forut for forliksklagen hadde fått tilstrekkelig informasjon og varsel om grunnlaget for fordringen.

Nemnda har brakt på det rene at det telefonnummeret som den 2. oktober 2002 ble notert av fordringsadministrasjonsselskapet som en telefon fra klager, og hvor hun ble gitt utsettelse med betalingen til 24. oktober 2002, hører til klagers arbeidssted. Nemnda legger således til grunn at klager på dette tidspunkt var i kontakt med fordringsadministrasjonsselskapet om kravet, og allerede da var kjent med det.

Etter inkassoloven § 9 skal skyldneren før inkassotiltak settes i verk, "ha sendt skyldneren skriftlig varsel". I forarbeidene til loven er det i Ot prp nr 2 (1987-88) på side 57 uttalelser om hvordan varselet skal sendes. Det heter der blant annet:

Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte (...). (...) det (må) normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som er registrert av folkeregisteret.

Inkassoklagenemnda bygger i sin praksis på disse uttalelsene. Nemnda legger til grunn at faktura og betalingsoppfordring er sendt til klagers riktige adresse 2. desember 2002.

Det må legges til grunn at klager i hvert fall 10. februar 2003 mottok tilstrekkelig dokumentasjon for kravet, og at senere brev om saken ble sendt til hennes riktige adresse. Nemnda finner således at klager må ha fått betryggende informasjon om kravet før det ble tatt ut forliksklage, og legger til grunn som mest sannsynlig at varsel om forliksklage ble sendt den 13. mai 2003 og i tilstrekkelig god tid før forliksklagen ble sendt.

4 Vedtak

Klager gis ikke medhold.

Oslo, den 14. november 2003

Iver Huitfeldt,
leder inkassoklagenemnda